

Ah Minel Aşk

– Şiirle.ŞAIRİ · 16 Kasım 2014

AH MİNEL AŞK !

Kaybolduğum andır yâr, sırrına vardığım an
Gecenin son düşüyle, gel hüznümü arama
Aşk ki; bana kıyandır, anı sardığım zaman
Kızgın kor gülüşüyle, çöreklenir yarama
Kaybolduğum andır yâr, sırrına vardığım an.

Belki de ötüşüdür; şen bülbülün dilinden
Süzülüp pınarından, değince yanağına
Kan damlayan sevdanın oyalı mendilinden
Adanan gözyaşları, varınca sunağına
Belki de ötüşüdür şen bülbülün dilinden.

Heyhat dinler mi sesi, duyar mı hıçkırığı?
O asuman inerken aydan ışık saçıldı!
Bin parçaya bölünen simada cam kırığı
Karanlık ufka doğru, o perde de açıldı,
Heyhat dinler mi sesi, duyar mı hıçkırığı!

Şimdi sussun duymazsa elde kalana dönüp
Gözünü yumsun sonra, o yolda seyir etsin
Tutuşup yanmıyorsa sevda külünde sönüp
Arınıp vav halinden, son halini seyretsin!
Şimdi sussun duymazsa elde kalana dönüp.

Karanfıl buğusudur, masivadan nükseden!
Rahmete ermek için, terk ettik aşiyani.
Ah yârin sinesinde pervasızca raks eden,
Neşter vurgusu değil sevdanın cüzzam yanı.
Karanfıl buğusudur, masivadan nükseden...

Oı Elif ki nicedir; yalvarıp yakarmasın,
Melâmet Hırkasını, kim giyecek sırtına?
'Şulesi vursun yârin' Diyorken bakar mısın

Sözlerinde hezeyan, yüreğinde fırtına.
Ol Elif ki nicedir; yalvarıp yakarmasın!

ELİF KESKİN KARABULUT.../ ŞİİRLERİN ŞAİRİ...
2005/ ARALIK.../ KAYIP DÜŞLER...